

דרך גבר בשמיים

אד האריס בתפקיד ג'ון גלן
נאום קולנועי

הרעיון הבסיסי היה שחבר בתוך ברית האחוזה הגברית הוא יהיה מסוגל לטפס אל על, בתוך מכונה שחלק מתכונותיה הן עדיין חידה, לסכן את עורו ולהיות מצוייד במידה הנכונה של חוצפה, תגובות מרויכות, קוריוז וניסיון. כדי להביא את המכונה עד קצה גבול הסיבולת שלה ואז לעצור, כדי לחזור על כך ביום שלמחרת, ויום אחרי זה, וכן הלאה.

כך מתאר טום וולף בסיפרו, את האיכות המיוחדת של טייסי המיבחן, ששברו שיאי מהירות בתקופה שאחרי מלחמת העולם השנייה, ובמיוחד אחר מהם, צ'ארלס ייגר, האיש הראשון שעבר את מהירות הקול והיה לאגדה בימיו. בקנה מידה מצומצם יותר אפשר היה לומר בדיוק אותם הדברים על גיבוריו של הוקס בסרט הישן, **שוביניסט גברי**. סיפרו של וולף והסרט של קאופמן, שיוקרו החל בשבוע הבא ברחבי הארץ, מחזירים לאופנה מושג שכיח 20 השנים האחרונות יצא ממנה. הסיפור והקולנוע האמריקאים רחוקים ממושג ה"מאצ'ו" בשאט-נפש ואימצו לעצמם את הסיסמה ש"מאצ'ו" — פירושו שוביניסט גברי.

וולף רצה להחזיר לגבר האמריקאי את הילתו המיוחדת, להשיב לו את הכבוד שנגזל ממנו מאז פסק לפרוץ מערבה, והפך ביורוקרט העסוק במירוץ עכברים משולחן המזכירה לשולחן המנהל.

לשם כך, תיעד וולף את הימים הראשונים של תוכנית החלל האמריקאית.

הוא התחיל בימי טיסות המיבחן של סוף שנות ה-40, כאשר טייסים ללא תואר אקדמי נלחמו בשדים של החלל, בערך כמו שהבוקרים נלחמו פעם נגד האינדיאנים.

הוא מסיים, כאשר חלליות סוככות כבר את כדור הארץ, וכאשר צוות אנשי-חלל שאומנו תחילה לעשות מלאכות אשר גם שימפנזה יכול להתגבר עליהן ואכן, קופים קרמו לאנשים בחלל, מצליחים על אפס ועל חמתם של המרענים על הקרקע, להכניס את הגורם האנושי כחלק חיוני במיבצע לכיבוש החלל החיצון.

פיליפ קאופמן, בימאי כמעט אלמוני, שהותם על-ידי צוות המפיקים אירוויין וינקלר

"הצוות המובחר", הסרט שנועד לקדם את ג'ון גלן במירוץ לנשיאות, יצא להתחרות על האוסקר עם גיבורים גבוהים, חזקים ואלגנטיים

האחוזה הגברית. אצל הוקס היה מדובר בקבוצה של נהגי-מרוצים צעירים, הנורדים ממקום למקום ומתמודדים זה עם זה, בתחרות עליהם להוכיח לא רק מי הוא הטוב ביותר, אלא גם מי הוא האיש שיודע לנצל את המכונה שברשותו, עד קצה גבול יכולתה ולעצור בדיוק ברגע הנכון (7000 סיבובים ברקה, זו מהירות הסיבוב המאכסימלית המותרת למנוע של מכונית).

אצל וולף אמנם מדובר במטוסים ובטיסה לחלל, אבל האתגר זהה — לפרוץ, בעזרת נתונים קיימים, אל תוך אזורים שלא חדרו אליהם עדיין.

בימאי פיליפ קאופמן
מאצ'ו או שוביניסט גברי

באחוזה הגברית, שבה מדובר, גם כשהיא התקיימה בתוך מיסגרת צבאית, לא דורגו האנשים לפי דרגותיהם הצבאיות. כאן הם התחלקו בין אלה שיש להם ואלה שאין להם. ואיש לא מצא לנכון להגדיר, במדויק, מה היא אותה האיכות המיוחדת, שקיומה או היעדרה, חשובים כל-כך:

"מה זה היה, בכל זאת? אין ספק שלמושג גבורה יש קשר לעניין, אבל לא מדובר כאן בגבורה במונחים הפשוטים של נכונות לסכן את החיים, כי הרי כל שוטה מסוגל לעשות זאת.

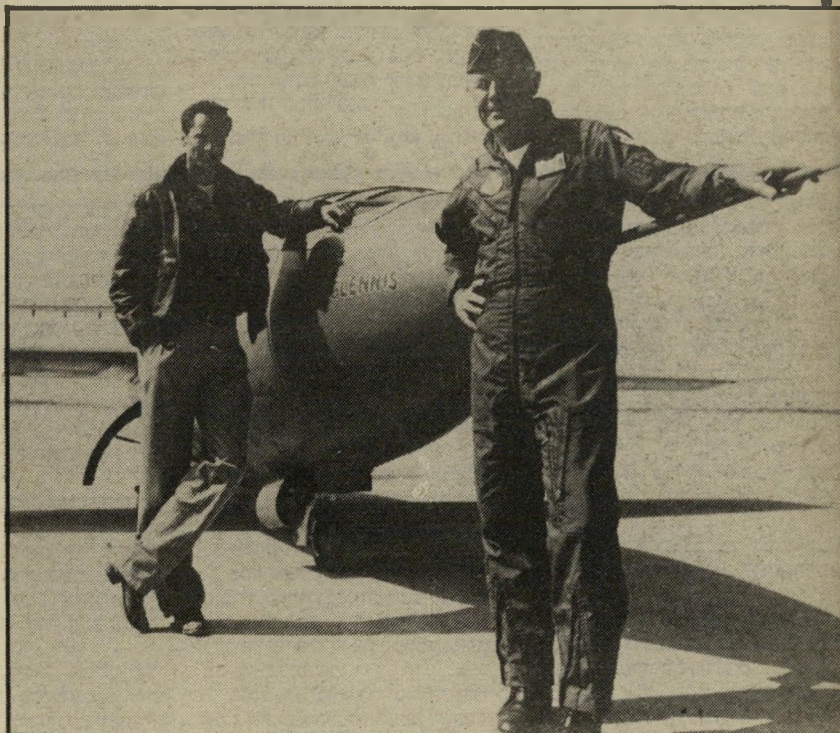

שחקנית ברברה הארשי בתפקיד גלנים הזוהרת רעייתו של צ'אק ייגר
אשת הטייס

בשנות ה-20 וה-30 — ניסה באותו הסרט להתמודד עם בעיותיו של דור המוצא את עצמו חסר אתגרים ונערדר הדמנויות להוכיח את החומר המיוחד שממנו קורץ הגבר האמריקאי.

בסוף שנות ה-70 פירסם העיתונאי הכוכב טום וולף, מומחה למיתוסים אמריקאיים מודרניים, את סיפרו החומר הנכון, שעסק באותו הנושא: מהות הגבריות באמריקה. מעניין שבשני המקרים — גם אצל הוקס וגם אצל וולף — האתגר הוא המכונה.

מוזר, אבל סרטו החדש של פיליפ קאופמן, הצוות המובחר, הוא לרעת רבים האמריקאי ביותר מכל הסרטים שנעשו בשנה האחרונה באמריקה, ומזכיר דווקא סרט ככך 20 שנה, שנשכח כמעט לחלוטין, כשם קו אדום 7000 (בעברית המציאו לו, בזמנו, שם אחר), של האוורד הוקס. וזאת מדוע? משום שהוקס — האיש שכל חייו עיצב על הכר את גיבורי המיתוס הגברי האמריקאי, כפי שהשתקף החל בתקופת המערב הפרוע ועד לימי מלחמת העולם-החתחון

גנרל צ'אק ייגר עם סם שפארד המגולם בסרט את דמותו
הגנרל היה יועץ בסרט